

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zopet On.

Iz prvostolnice naše poslal je zopet profesor Šuklje pod naslovom „Svojim prijateljem“ nov „pronunciamiento“ v dežel. Bil je pa že tudi skrajni čas, kajti kakor sam pravi, hodili so njegovi prijatelji „povešenih glav“ okolu, bili so v neprijetnem in mučnem položaji, ker je njih gospod in mojster tako trdovratno molčal in v marsikaterem prijateljskem srci je baje že kalila misel, ni li morebiti Šuklje vender kriv prorok, nekak slovensk Mahdi.

Sedaj zravnal jim je glave zopet po konci, kajti „Roma locuta est“. A dasi je govoril On, vender še dvomimo, da bi stvar bila rešena, dvomimo, pa tudi, da bi njegovi pristaši vsled tega odgovora dobili zopet prejšnjo živo vero vanj. Osem dnij zvičaj se je v ljutih spopadih, krčevita boleost kaže se v vsakej vrstici, a kljub vsem naporom, kljub vsemu zvijanju ni dosegel tega, kar je namerjal, njegovo opravičevanje čita se kaj slabo in nas potrjuje v prepričanju, da je vse res, kar smo pisali.

Vsled naše notice „Kdo Mu je kos?“ in vsled članka v „Slovenici“ z naslovom „Kranjski državni poslanci pa dolenski železnica“ bil je Šuklje zares v škripcih. Dokazati mu je bilo, da je z minister-skim predsednikom grofom Taaffe-om res govoril o dolenski železnici. Poglejmo, kako se mu je to posrečilo. V 1. dan t. m. bil je tisti srečni trenutek, ko je Šuklje stopil k grofu Taaffe-u po milo, s katerim bi opral svoje maroge. Vprašal je ekselencu, je li res deputaciji kranjskih poslancev dal tak odgovor glede člankov v „Lj. L.“ št. 74. in 76. o dolenski železnici, kakor smo mi pisali.

Grof Taaffe mu je odgovoril, „da ga je jeden izmed kranjskih državnih poslancev vprašal, ali je res on, ministerski prvosednik grof Taaffe članka „Lj. L.“ o dolenski železnici št. 74. in 76. naročil („Auftrag gegeben“) ter proti njih spisatelju, prof. Šukljetu se izjavil, da država sploh ne namerava podpirati zgradbo dolenske železnice, in da je on na to odgovoril: „Ob und was ich mit Professor Šuklje über die Unterkrainer Bahn gesprochen habe, ist mir nicht mehr in Erinnerung. Das aber weiss ich gewiss, dass die bewussten

Artikel nicht über meinen Auftrag geschrieben worden sind.“

Ta odgovor je jasen dovolj. Grof Taaffe se ne spominja, da bi bil sploh kaj govoril s Šukljem o dolenski železnici, isti grof Taaffe, ki ima tako živ spomin, da se je nasproti našim poslancem celo osobne zadeve spominjal, zaradi katere je Šuklje k njemu prišel. In vender bi mi mislili, da je dolenski železnica vsaj tolike važnosti, kakor premeščanje jednega prevročekravnega profesorja iz Ljubljane na Dunaj. Profesor Šuklje torej s tem prav nič ni omajal naše trditve, niti dokazal, da je z ministrom o dolenski železnici res govoril. Pa recimo, da bi bilo temu tako, da je govoril o dolenski železnici, morale so njegove besede biti izredno mlačne in nikakor ne prepričevalne, da se grofu Taaffe-u ni ni niti vredno zdelo, zapamtiti si jih. In tak ničev vspeh, tak „fiasco“ naj bi bil reklama za bodočega zastopnika Dolenjcev?

Šuklje sam je čutil, da to ni pravi lek za njegovo „smrtno rano“. Zatorej silil je še dalje v grofa Taaffe-a, čital in prelagal mu celo „Lj. L.“ do odstavka: „Kompetentni krogi so tega mnenja, da je ta proga dosedaj le bolj lokalnega pomena...“, na kar mu je grof Taaffe, kateremu so te litanije menda že presedale in bi se bil rad znebil nadležnega obiskovalca, segel v besedo: „Jetzt glaube ich erst recht, mit Ihnen die Sache besprochen zu haben. Das sind ganz meine Ansichten. Und wenn ich es Ihnen damals nicht gesagt habe, so hätte ich es Ihnen sagen können, denn anders lässt sich die Sache überhaupt nicht durchführen.“

Priznavati se mora ministerskemu predsedniku, da se je jako diplomatski izrazil. Kdor pazno prečita te vrste, uvidi takoj, da Taaffe ničesar priznal ni. Pravi sicer, da se mu dozdeva, da je o tem govoril, a takoj pristavi, če pa nesem govoril bil bi govoriti mogel, — da sem hotel, ali da je bilo sploh kaj govora o tem.

Tudi tukaj zdrsnil je Šuklje ob grofa Taaffe-a diplomatske gladkosti in mi ne vidimo niti najmanjšega povoda, da bi njemu več ali vsaj toliko verjeli, kakor našim poslancem, zlasti, ker to ni prvokrat, da smo Šukljeja zasačili na širokem tiru

neresnice in laži. Opominjamo ga le na „Sokolovo“ afero, opominjamo na to, kar je pisal o „Narodni tiskarni“ in o „Škratu“. Javno očitalo se mu je, da je vse, kar je pisal, laž in obrekovanje, a niti črhnil ni, marveč vse to ne baš laskavo očitaje mirno utaknil v žep. Celó v najnovejšem „pronunciamiento“ ni pisal resnice, kajti ako za-trjuje, da je uredništvoma poslal popravka, to vsaj, kar se nas tiče, ni istinito, sicer bi ga bili morali že predvčeraj dobiti. Zategadelj in iz mnogih drugih vzrokov ne uživa Šuklje pri nas toliko verodostojnosti, da bi mu v tej zadevi verovali. Mi se držimo tega, kar so govorili naši gg. poslanci.

Zatorej tudi popravka ne bomo vsprejeli. Imamo k temu tehtnih vzrokov. Prvič, ker ne verujemo g. Šukljeju na besedo, da mu je grof Taaffe dal izrecno pooblastilo. Drugič: ker nikdar in nikjer trdili nismo, da bi bil grof Taaffe napominana Šukljejeva članka v „Lj. L.“ naročil, ker torej nemamo v tej zadevi ničesar popravljati. Tretjič: Ker smo trdno preverjeni, da so naši poslanci mož beseda in da so čisto resnico govorili. Četrtič in zadnjič: Ker je Šuklje s svojim zadnjim „pronunciamiento“ posredno sam potrdil, kar smo mi pisali, kajti tudi v tem slučaju obveljal je pregovor: „Qui s'excuse, s'accuse.“

Ne treba nam torej naočnikov, niti lupe, niti mikroskopa, ker imamo še vedno bistre oči. Naočnikov pa bode treba nekaterim dolenskim volilcem, da ne bodo glasovali za kandidata, ki zagovarja lokalno železnico, ki bi si rad zasluže pripisoval za železnico, za katero so drugi gospodje že delali, ko o Šukljeju in o njegovi metamorfozi še ni bilo sluha ne duha, za železnico, za katero je že dana koncesija za začetna dela, ne da bil Šuklje kaj k temu pripomogel.

Shod zaupnih mož slovenske Štajerske.

Maribor, dne 3. maja.

[Izv. dop.]

Shod, kateri je „Slovensko društvo“ danes sklicalo, bil je jako mnogobrojno obiskan. Iz vseh volilnih krajev zbrali so se v čitalničnih dvoranah zaupni možje iz Celja, Ptuja, Savinjske doline, Ko-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Jedendvajseto poglavje.

Nedeljska šola.

(Dalje.)

Da, da, rekel sem smebljaje, v njih je pravstvo v dejanji.

Še več, odvrnil je, sama vera je v dejanji; pesni nam predočujejo, kako vera pridobiva dušo ter vse življenje prešinja. Kar nič mi ne razumemo onega napačnega razločka mej pravstvom in vero; saj nemamo dveh vesti. Naravni človek je umrl z zadnjim nevercem; mi poznamo le kristijana. Kdor je kristijan, kristijan je povsodi: v cerkvi, v rod-bini, v občini, v državi.

Pobožni Naman, mislim, je radosten porabil to priliko, da je kako staro pridigo ponovil; mej tem smo na srečo prišli do prezbiterijskega templja. Bila je to že šesta cerkev, katero sem ta dan obiskal: le preveč pravična pokora za prejšnjo mladost!

Ustopili smo v bralnico, kaj obširen prostor, ki se je cerkve držal. V okroglih klopih je sedelo okoli dve tisoč otrok in mladih ljudi, v skupine razdeljenih; mej njimi so v rednem presredji stali pastirji in pastarice ljubeznive te črede; ali svari-telji (moniteurs) kot se kličejo. Pri ustupu Nmana je vstala zbrana množica; orglje so zapele vojno ko-račnico in na to so vsi ti mladi glasovi skup peli kratko pesen, godba pa jih je spremljala.

O Christ! nous sommes ta milice;
Contre l'ignorance et le vice
Nous marchons sans honte et sans peur.
L'amour, l'aumône et la prière,
Ce sont là nos armes de guerre;
Notre drapeau, c'est le Seigneur!

O Christ! notre chef! notre père!
Nous voulons vaincre la misère,
Et chasser l'infidélité;
Ne regarde point à notre âge,
Donne-nous sagesse et courage:
Nous défendons ta vérité.

Kaj je neka skrivna čarodejnost v otročjih gla-sovih? Ali leta, s katerimi postajamo bolj nemarni proti sebi samim, nam vzbujajo več ljubezen do mladih duš, ki v življenje ustopajo, a njega nevar-nosti ne poznajo? Tega ne vem; a močno me je

ganilo petje tej malih vojakov, ki so se tako hrabro pod zastavo sv. evangelija zbirali.

Koliko jih bode, premišljeval sem, v dvajsetih letih ostalo še zvestih tej zastavi? Nič ne de; vse-kakor krasen je pogled v mladino, ki je srčnosti in vere polna. Bog nas varuj onih osemnajstletnih starčkov, ki le na svojo sebičnost verujejo; Bog nas varuj onih kužnih duš, ki vse okužijo, česar se le zadenejo, ter za seboj le pogin in smrt puščajo.

Suzana je stala blizu mene; gospica je bila svariteljica (moniteur). Imela je dovolj opraviti, ker imela je podvojene poslušalce; in uporna je bila ta šola.

Kje pa je Dinah? zakričal je uporen glas. Dinah je moja učiteljica; tebe ne poznam.

Suzana je v naročje vzela upornico, ki se je jokaje branila. Potem jej je pošepetala dve besedi v uho. H kratu vrnilo se je smebljanje kot solnce po dežji.

Ali mi ga oblubiš? memrala je deklica.

Jutri, odvrnila je Suzana. Otrok je objel svojo novo učiteljico ter jej lici poljubil. Mir je bil sklen, pouk se začne.

Pouk je obsegal zgodovino Izraelsko za kra-lev. Prvikrat, priznavam na svojo sramoto, sem se

njskega okraja, posebno mnogobrojno pa iz Bistriškega in Mariborskega okraja. Volilnemu shodu voli se predsednikom dr. Radaj.

Na vprašanje „Slov. društva“ naznanila sta gosp. baron Güdel in gosp. župnik Božidar Raič, da vsprejmeta še nadalje kandidature v svojih dose-
danih volilnih okrajih. Ker vsa poročila in vsi na-
vzočni možje iz dotičnih okrajev pravijo, da na
druge kandidate nikdo niti mislil ni, postavita se
imenovana gospoda jednoglasno, Goedel za Mari-
borski, Raič pa za Ptujski okraj kot kandidata.
Dr. Vošnjak pa je naznanil, da ne more na no-
ben način vnovič kandidature vsprejeti. Zbor ob-
žaluje zgubo najstarejšega in najzaslužnejšega prvo-
boritelja v državnem zboru. Dr. J. Serbec iz Celja
predlaga, da se na njegovo mesto postavi kot kan-
didat njegov brat g. Miha Vošnjak. Jednako
željo izrekli so tudi pismeno zadržani rodoljubi iz
Sevnice, Šostanja itd. Zbor sklene torej priporočati
za naslednika dru. Vošnjaku g. Mihaela Vošnjaka,
kateri se naj potem svojim volilem pri shodih,
sklicanih po Celjskem volilnem odboru, predstavi.

Odbor „Slovenskega društva“ priporoča shodu
zaupnih mož, da se vsprejme sledeča resolucija:

„Z ozirom na to, da so štajerski Slovenci v
zadnjih dvajsetih letih pri vseh volitvah odločno
izrazili voljo, da hočejo svojo narodnost ohraniti —
z ozirom na to, da v kljub vsej pravičnosti, zmer-
nosti in lojalnosti njih dotičnih zahtev se še do
sedaj ničesar zgodilo ni za taistih uresničenje
in da smo še vedno prisiljeni brez pomoči od ka-
tere koli strani boriti se za svoj narodni obstanek
z neobzirnimi nasprotnikom, kateremu so se v zad-
njem času, proti postavi in v nasprotju z načeli
zdrave pedagogike, celo ljudske šole deloma izro-
čile — z ozirom na to, da so dosednji poslanci
štajerskih Slovencev naše težnje in pritožbe očito
zastopali in zagovarjali, da pa neso mogli ničesar
doseči, ker teh teženj in pritožeb vlada ni uvaževa-
la in državnega zbora večina ni podpirala izdatno
— z ozirom na to, da se le s poštenim in vse-
stranskim izvedenjem narodne enakopravnosti do-
seže zaželjeni mir in sprava v deželi in zboljšanje
žalostnih naših gospodarstvenih razmer: — izreka
zbor zaupnih mož štajerskih Slovencev dosedanjim
državnim poslancem gg. baronu Goedl Lanoyu, Bo-
židaru Raiču in posebno tudi gosp. dru. Josipu
Vošnjaku, kateri le po lastnej zahtevi
izstopi iz njih sredine, svoje popolno
pripoznanje in najtoplejše zahvalo — na-
deajoč se za gotovo, da bodo vsi novovoljeni naši
poslanci z brezpogojno odločnostjo — in
bodi si tudi s skrajnimi parlamentarič-
nimi sredstvi zahtevali, da se dejanska jed-
nakopravnost tudi pri nas izvede in da se tako za-
gotovijo pogoji našemu narodnemu obstanku.

Pri tej resoluciji vname se živahna debata o
političnih razmerah na spodnjem štajerskem. De-
bate se udeležijo gg. dr. Gregorič, deželni poslanec
Jerman, Mihael Vošnjak, dr. Dominkuš, dr. Glanč-
nik, kanonik dr. Križanič, dr. Skuhala, dr. Her-
man, dr. Jurtela, Dečko, Novak in več kmetov, mej
temi Pišek iz Račja itd.

Poudarjalo se je, da se je moralo z obžalo-
vanjem opaziti, da se slovenski poslanci s Kranj-

skega premalo brigajo za nas Slovence izven Kranj-
skega. Sami slovenski poslanci iz Štajerske pa ne
morejo ničesar doseči. Če se poslanci s Kranjskega
ne brigajo za nas v tej meri, kakor bi potrebno
bilo, kako se bodo potem Čehi, Poljaki in nemški
konservativci za nas brigali in potegovali? In bati
se je, da se na Kranjskem ne bode nič spremenilo
na bolje za nas.

In tako se je bati, da tudi v prihodnjih šestih
letih ne bomo ničesar dosegli, kakor dozda ne-
smo. Nasprotno, po žalostnih skušnjah, katere smo
pod Taaffejevo vlado doživeli, se nam je celo bati,
da naše razmere postanejo še bolj neznosne: Ni-
kdar se še ni tako hudo in tako strastno
germanizovalo, kakor ravno sedaj. Veli-
kanske senzacije probudijo besede dra. Gregoriča,
ki nam kažejo, kako sodelujejo načelniki okrajnih
zastopov in c. kr. okrajni šolski nadzorniki pri po-
deljevanju znanih Judeževih grošev mej učitelje, in
kako okrajni nadzorniki s tajnimi ukazi dežel-
nega šolskega sveta zapovedujejo učiteljem na slo-
venskih ljudskih šolah, da ti tako imenovane „slo-
venske“ šole v gornjih razredih spremene v popol-
nem nemške proti postavam in javnim naredbam
deželnega šolskega sveta.

Nasvetovana resolucija se potem jednoglasno
vsprejme.

Odboru „Slov. društva“ se prepusti, da se-
stavi in objavi volilni oklic in postavljene kandidate
proglasi.

Hvalo izrekajoč vsem navzočnim, posebno kme-
tom, ki so v tako obilnem številu celo z oddalje-
nega Konjiškega in Bistriškega okraja na odborov
poziv prihiteli k zboru, sklene potem dr. Radaj zbo-
rovanje, katero je trajalo od 3. ure popoldne do 6.,
in pri katerem se je pokazalo, da vsi navzočni in
pač vsi Slovenci na spodnjem štajerskem vidijo je-
dino rešitev v odločnem, in če treba, tudi brezozir-
nem postopanju in da hočejo, neustrašeno, če tudi
brez vsake podpore od inod, in zapuščeni in osam-
ljeni, kakor dozda, potegovati se za narod svoj,
dokler končno zmaga pravična stvar!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 5. maja.

Največ pozornosti obračajo na se v vseh kro-
govinah avstrijskih **državnozbornih** volitev. Če
tudi novi državni zbor ne bode v obče dosti razli-
čen od sedanjega, pa vendar nekaj ga bode odliko-
valo. Levičarjev bode v njem nekaj manj, a ti bodo,
kakor že kaže volilno gibanje, skoro vsi odločni
nemški nacionaisti, možje, ki rajši zatajé vsa libe-
ralna načela, kakor bi se pa odrekli nemškemu go-
spodstvu nad avstrijskimi Slovani. Število poslancev
Knotzevega mišljenja se bode povečalo. Na Štir-
skem, Českem, Moravskem in v Šleziji izražajo
Nemci na vseh volilnih shodih željo, da naj se bo-
doči nemški poslanci postavijo na ultranemško sta-
lišče. Levica iz tega volilnega boja ne bode prišla
tako oslajljena, kakor so nekateri optimisti prič-
kovali, kar bode po številu poslancev zgubila, bode
pa po njih odločnosti pridobila. Znana je že prislo-
vica, da se glasovi ne štejejo samo, ampak tudi
tehtajo, in to velja zlasti za opozicijo. Pričakovati
imamo v prihodnji državnozborni dobi še velikih
narodnostnih borb v parlamentu. Skoro gotovo je
že, da se bode z nova stavl predlog za uvedanje

nemškega državnega jezika. Vsaj se je zato izrekla
še zmerena stranka moravskih veleposestnikov. To
je jednacega pomena, kakor bi se bila izrekla na-
ravnost za dr. Knotza program. Naj oficijozno iščejo
še tako razlike mej volilnim oklicem moravskih ve-
leposestnikov in oklicem zedinjene levice, naj še
tako kompromis v moravskem veleposestvu proslav-
ljajo kot pridobitev grofa Taaffeja, tega ne morejo
tajiti, da je v narodnostnem oziru baš s tem kom-
promisom izginila srednja stranka na Moravskem,
kajti pridružila se je Ultranemcem. Izrekla je, da
zahteva nemški državni jezik; kaj drugega tudi naj-
bolj zagrizen nemški nacionalec zahteval ni. To je
glavna in jedino važna stvar, vse drugo so le prazne
in olepševalne fraze. Štirski Nemci so tudi na shodu
v Gradci izrekli se odločno za ultranemški program.
Vsi govorniki govorili so v tem zmislu in vsprejeli
volilen oklic, v katerem se odobrava najskrajnejša
nemška politika in pritiskanje Slovanov. Poslednje
seveda je izraženo, kolikor se dá z lepimi besedami.
— Desnica pa v državnem zboru najbrž ne bode
razvila nikake energije, kakor je dozda ni. Hodila
bode staro pot, k večjemu da se bode nekaj nem-
ških konservativcev še bolj približalo levici. Da mi-
slijo Čehi hoditi staro pot, to je izjavil dr. Rieger
na volilnem shodu v Pragi. Opravičeval je tako po-
litiko s tem, da Čehi ne smejo vreči vlade, kajti
sami ne vedo, ali za to vlado kaj boljšega pride.
Nadalje je dr. Rieger izjavil nado, da se bode po-
lagoma dala uvesti narodna enakopravnost po
vsej deželi. To pa hitro ne gre, zategadelj morajo
biti Čehi zadovoljni, če se nastavi pri vsakem obla-
stvu le jeden uradnik, zmožen obeh deželnih jezikov.
Da bode uvedeno popolne narodne enakopravnosti
mogoče, treba je uvesti obligatorični pouk obeh de-
želnih jezikov v srednjih šolah. On misli, da bode
zahtevanje po razdelitvi Česke potem samo ob sebi
utihnilo, ko se bode znanje obeh deželnih jezikov
dosti razširilo. Da so Čehi zadovoljni vsaj nekoliko
s sedanjo politiko, se ne čudimo, kajti dosegli so
vsaj nekaj, če tudi ne toliko, kolikor so pričakovali.
Dobili so svoje lastno vseučilišče, več srednjih šol,
glavna stvar je pa, da se na Českem tudi izvaja,
kar se je obljubilo. Znana jezikovna naredba izvela
se je na Českem in Moravskem skoro popolnem,
če tudi so se jej v okrajih z večinoma nemškim
prebivalstvom stavile jako velike ovire. Drugače je
pri nas. Dosegli nismo skoraj nič. Kar se nam je
dalo na papirju, se ne izvršuje. Sodišča se le malo
brigajo za jezikovno naredbo. Na pripravnici se celo
jeden onih predmetov poučuje v nemščini, ki bi se
imel v slovenščini. Naravno je tedaj, da mi Slovenci
ne moremo biti zadovoljni s sedanjo politiko, ki le
pospešuje naš narodni pogin. — Mi smo že večkrat
trdili, da nemški konservativci nam neso dosti pra-
vičnejši, kakor liberalci. Potrebujemo nas le za svoje
namene, za narodno ravnopravnost pa nemajo srca.
V tem potrdil nas je članek nekega Dunajskega od-
ločno konservativnega lista. Ta list obrača se nam-
reč do Nemcev na Českem, da naj popuste židovski
liberalizem, in se drže le nemške politike. Nemški
liberalci so na frivolni način dopustili, da se je
Nemcem v Avstriji iztrgalo gospodstvo, ti nemški
liberalci so zakrivali, da Čehi izjavljajo, da Česka
pripada Slovanom; nadalje zakrivali so, da je vsa
Česka preplavljena s českimi duhovniki, ker vsled
črnenja duhovščine od strani liberalcev ni nemških
bogoslavcev. Nemškim liberalcem se očita, da jim
je nemštvo le stranska reč, da jim je vse jedno, če
se Nemci poslovanijo, da le liberalizem in židovstvo
more vladati. Tem ljudem so toraj ljudje à la Knotz
še premalo nemški. Zares, ako so nas liberalci topli
z biči, nemški konservativci bi nas s škorpijoni, ko
bi dobili vso moč v roke. Še bolj kriče o zatiranju
Nemcev, nego liberalci, če tudi se nikjer ni še no-
benemu Nemcu niti las skrivil in ima vedno še

Dalje v prilogi.

tu natančno seznanil s prorokom Elizejem. Bil je
kaj uljuden mož, dokler se ni razsrdil. Kljub le-
pemu nauku mu vender nekoliko zamerjam, da je
ukazal medvedom požreti dvainštirideset dečkov, ki
so se iz njegove plešaste glave norčevali. Za to
ceno bi ne hotel biti prorok, celo v svojej domo-
vini ne.

Dve povesti ste najbolj uplivali na otroke; te
mlade duše tako živo čutijo za dobro in slabo! Prvič
povest o Namanu, vojskovodji kralja sirskega, ki je
Elizeja prosil, da bi ga gob očistil. Naman vrnil se
je ozdravljen in spreobrnjen, a spreobrnjen s poli-
tičnimi pridržki, ki znova pričujejo, da ni nič no-
vega pod solncem.

Naman reče Elizeju: V bodoče tvoj hlapec
ne bode več daroval in žrtve sežigal tujim bogovom;
daroval bode le Gospodu.

Le jedno stvar (prosim vas) izprosite pri Go-
spodu vašemu hlapcu. Ko kralj, moj gospod, molit
pojde, opiraje se na mojo roko, v tempelj Remo-
nov; Gospod naj mi odpusti, če se jaz priklonim v
temlji Remonovem, ko so kralj sam prikloni.

In Elizej mu je odgovoril: Pojdi v miru.

Potrpnost in popustljivost proroka,
povedati moram, je bila hudo pohujšanje otrokom.

Z jednoglasnim kričanjem so izzivali Namana kot
strahopetneža, ki se je hotel ob jednem s svojo
vestjo in s svojo koristjo poravnati. Vrlo, zlata
mladina! ohrani si to sveto jezo. Napočil
bode dan, ko ti bode Remon, Mamon ali
Bal ponujal polno roko denarja ali pa
časti, čega bodeš molila. Srečen, kdor
se takrat ne ukloni pred malikom ter
žrtev svojega srca le Bogu samemu pri-
hrani.

Potem je sledila povest o Gijezi, slugi proro-
kovem, kaj spretnem možu, ki si je dal čudeže svo-
jega gospoda plačevati ter je s tujimi zaslugami
kupčeval. Kolika srd mej mladimi poslu-
šalci! In kolika radost, ko je Suzana z debelim
glasom, da bi proroka posnemala, izrekla strahovito
zakletev:

Prejel si sedaj denarja in obleke, da bi kupil
oljnikov, vinogradov, volov, ovac, slug in služkinj.

A tudi gobe Namanove naj se te primejo in
držé tebe in vsega tvojega rodu na veke.

In Gijezi je odšel, ves pokrit z gobami, belimi
kot sneg.

Še živi ta častni zarod Giezin, če prav tekom
časa nekoliko spremenjen. Zunaj je še sedaj bel kot

sneg, a gobe so se mu noter umaknile; telesa mu ne
glodajo več, gledajo mu pa dušo, srce, značaj.

To odgojevanje otrok po mladini me je jako
razveselilo; in pohvalo svojo izrekel sem duhovniku.

A, pristavil sem, mislim, da jih v veri („ka-
tekizmu“) vi sami poučujete. Čistost vere bila bi v
nevarnosti ter bi se v ustih teh novincev in novink
lahko koj premenila.

Ne, odgovoril mi je; krščanski nauk kot vse
prepuščamo tem svariteljem, seveda jih mi nadzo-
rujemo. V osemnajstem letu človek ne postane tako
lahko krivoverec; če česa, bali bi se le, da se bodo
ti besede sv. blagovesti pretrdo držali.

Dobro, a če začno ti mladi ljudje delati?

No prav, rekel je duhovnik, mi smo pač tu,
da jim pot potrebimo. Naše gaslo je gaslo sv. Pavla:
Kjer je duh Gospodov, je tudi svoboda. Nam se ne
dopada ona slepa vera, ona verska ne-
vednost, ki bi kristijana, mohamedanca in budovca
jednako posvetila. V mladini je neki duševni pre-
kret kot je neki telesni. Ura napoči, ko se človek
mora boriti z resnico, kot se je boril Jakob z an-
geljem. Le kdor premaga dvome, pridobljen je sv.
blagovesti. Mi zahtevamo le po umu razsvetljeno vero.

(Dalje prih.)

nemški živelj velike predprave. Tem čudneje se nam zdi, ko tako piše list, ki je glasilo veljavnega člana desnice, moža, ki so ga baš slovanski volilci volili v zbor. Mi sicer ne moremo vedeti, kake razmere so mej napominanim politikom in tem Dunajskim listom, a vsekakor moramo biti oprezní, predno kakemu Nemcu kaj zaupamo. Paziti pa tudi moramo, da se nemški konservativci tako ne okrepčajo, da bi mogli gospodovati brez nas.

Vnanje države.

V „Times“ piše se z Dunaja, da je gotovo, da se letos snideta **avstrijski** cesar in **ruski** car. Ta shod bode na avstrijske zemlji, kje, še ni določeno. O tem se še vrše dogovori.

Umrli je bivši srbski knez **Aleksander Karadjordjević**, kakor poroča že predčerašnji naš telegram. Pokojnik bil je rojen 1806. leta v Topoli in bil je sin Črnega Jurija. Njegov oče se je z niskega stanu povzdignil v kneza srbskega. Dolgo pa ni vladal, kajti pregnali so ga Turki. Ko so leta 1842. pregnali Obrenoviće, poklicali so Aleksandra Karadjordjevića na srbski prestol. Za svoje vlade je mnogo storil za Srbijo. Simpatij narodovih pa le ni mogel pridobiti, kajti dolžili so ga, da bogati na stroške dežele. 11. decembra 1858 ga je odstavila srbska skupščina in zopet postavila na prestol rodovino Obrenoviće, ki vlada še dandanes. Moral je bežati v Avstrijo ter se je naselil v Budimpešti. Potem je večkrat poskušal s pomočjo svojih prijateljev v Srbijo priti na prestol. Pa vse zarote neso imele uspeha. Ko je leta 1868. bil v Topčideru umorjen Mihajl Obrenović, čolžili so Karadjordjevića, da je moralni prouzročitelj tega umora. Srbska sodnija ga je in contumacium obsodila na 20 let v ječo. Mestno sodišče v Pešti je l. 1870. ponovilo obravnavo in v prvi instanci ga oprostilo zaradi pomanjkanja dokazov, v drugi pa obsodilo na 4 leta teske ječe. S tega časa živel je knez Karadjordjević internovan v Temešvaru. — Pri smrti pokojnika bila je vsa rodovina prisotna razun sina Arsena, ki je sedaj v Tonkingu, in sicer sina Peter in Jurij, sinaha princesinjo Zorka, ter hči gospa Nikolajević s svojimi otroki. Brzobjavno izrekli so svoje sočutje cesar Fran Josip, car Aleksander, knez Nikita, in kraljica Izabela. Truplo se bode prepeljalo na Dunaj, kjer se bode na pokopališču sv. Marksa položilo v rodbinsko rakev.

Še pred dvema dnevnoma poročalo se je, da bode **srbska** skupščina zborovala še do srede tega meseca. Po zadnjih poročilih zaključila se je pa včeraj s kraljevim ukazom, kateri je prebral ministerski predsednik. Skupščinariji šli so potem k kralju, ki se je presrečno od njih poslovil. To zasedanje skupščine bilo je izredno kratko in mirno. Rešile so se le najpotrebnejše stvari. Opozicija se sploh za zborovanje ni dosti brigala, kar kaže že to, da je ta čas bil odšel vodja liberalcev Ristić v Peterburg k Metodijevej slavnosti.

„Praviteljstveni Vestnik“ objavil je ob stoletnici ukaza carice Katarine II., kateri je položil temelj sedanjim privilegijam **ruskega** plemstva, pismo carjevo plemenitnikom, v katerem se car spominja njih zasluga za prestol in domovino in v priznanje tega objavlja, da se bode osnovala posebna plemenitaška agrarna banka. — Minister notranjih zadev grof Tolstoj odpotoval je v Peterburg.

Da se **Angleži** in **Rusi** mirno sporazumejo, je vedno gotovejša. Posebno ruski car želi mirnega sporazumljenja. Veliko je neki k mirnemu sporazumljenju pripomogel upliv vojvodinje Edinburške, carjeve sestre, katera jako čisla Gladstona. Ruski odgovor na poslednjo angleško noto je že došel v London. Rusija vsprejela je v principu, da se dogovor s 17. marca, ne pa dogodek s 30. marca predloži razsodbi kakega vladarja. Najbrž bode zato izbran kralj danski, četudi se sedaj tudi govori o cesarji Viljemu. Poslednjemu premalo zaupajo Angleži. Neko novejšje poročilo iz Kodanja že javlja, da sta že obe državi izbrali za razsodnika danskega kralja. H kratu se bodo pa začela pogajanja zaradi afganske meje, ki se bodo mirno dovršila, kajti v glavnih stvareh sta že obe državi jedini. — Najbolj pa to kaže, da se mir ohrani, ker je Anglija že ustavila daljno oboroževanje stražnih ladij. Angleški listi nič več nemojo poročil o oboroževanju. Največja zavira mirnemu pogajanju bode angleška opozicija. Njeni listi že napadajo vlado, trdijo namreč, da poslednje sporazumljenje z Rusijo, ponižuje angleško državo. Nadejamo se pa, da se tem listom ne bode posrečilo tako razburiti javnega mnenja, da bi slednje prisililo vlado k vojni.

Po šestdnevnej debati zavrgel je **italijanski** senat predlog, da bi se povišala carina na žito in riž. Samo štirje poslanci glasovali so za ta predlog. V Italiji tedaj še ne marajo za varstvene carine, kakor drugod. — Ekspedicija k Rudečemu morju stane že do sedaj 10 milijonov lir.

„Moniteur“ je že objavil kongiški zakon, katerega sta sklenili **belgijski** zbornici. Sedaj bode pa kralj objavil vsem vlastim, da je prevzel naslov, vladarja kongiške države.

Egiptovski ministerski predsednik, Nubar paša, obiskal je v nedeljo francoskega generalnega konzula m. Taillandiera in se opravičil zaradi afere časopisa „Bosphore Egyptien“. Potem je francoski generalni konzul obiskal podkralja in mu objavil, da se obnovi zopet diplomatska zveza mej Francijo in Egiptom. S tem je ta stvar rešena.

Kakor se poroča francoskim listom iz Tientsena, je upanje, da se kmalu sklene definitivni mir mej **Francijo** in **Kitajem**. Vse obravnave vrše se prav gladko. Kitajci kažejo povsod željo za mir.

Volitve v narodno sobranje na otoku **Kreta** so končane. Na več krajih bili so izgreli ob volitvah, tako da so morali miriti redarji. Skoro v vseh krajih so se zjedinihi mohamedanci z nezadovoljnimi kristijani, da pomagajo k zmagi vladi nepovoljnim kandidatom. Tako je opozicija dobila precejšnjo večino. Ta večina pa vladi ne bode napravljala prevelike sitnosti, ker je sestavljena iz preveč različnih elementov in jej manjka splošnega popolnem določenega programa. Opozicija je namreč samo v tem jedina, da nasprotuje vladi.

Dopisi.

Iz Trsta 3. maja. [Izv. dop.] Kar sem Vam v zadnjem dopisu, ki je bil zaradi prevelike okritosti zaplenjen, pisal, da bode pri letošnjih volitvah tekla kri, se je še preje uresničilo, kakor bi si bil človek mislil. Politično društvo „Edinost“ imelo je danes svojo sejo v sv. Križi, vasi Tržaške okolice. Zbralo se je mnogo poštenega in mirnega naroda. Nek odposlanec „Šalobarde“ prišel je pa delat zdražbo mej naš narod. Ko je ljudstvo čulo, da je jeden „Cikorijsa“ mej njimi, hajd nanj in ubili bi ga bili, ko bi ga odborniki in drugi rodoljubi ne bili branili. Da je to stvar on izzval, navajam vam tu, kako je to prišlo. Imel je s seboj psa in mu dal v gobec kos kruha. Ali hitro je potegnil psu kruh iz gobca in ga z velikim zaničevanjem vrgel mej Slovence, ki so pri mizi sedeli. To so še potrpeali, ali kmalu na to je prišel nazaj in se jako ošabno vedel. Kako da je prišlo na dalje, Vam niti povedati ne morem, ker to se je vršilo tako hitro, da so ga vrgli iz gostilne na ulico, ko bi bil trenil. Spremili so ga pred vas in mu priporočili naj odide, ker oni nadaljnih nastopkov, ko bi jih on prouzročil, nečejo odgovarjati.

Zopet se je vrnil in se vedel jako ostentativno. Narod je bruhnil na njega in gorje bi mu bilo, ko bi ne bili nekoji možaki izpostavili svoje življenje zaradi njega. Ta mož je prišel prav s tem namenom gori, da bode mogel naš narod sedaj po svojem jako umazanem v Trstu od nobenega pošteniaka spoštovanem listu blatiti in psovati. Ali nam je malo mari za to, kako in kaj se usti „Šalobarda“.

Pristaviti pa moram neko malo opazko o Križkem županu, ki je ukazal razobešene slovenske zastave odstraniti, in ko je gostilničar razobesil avstro-ogersko zastavo, tudi isto prepovedal, da bi bilo bolje, ko bi bil s slavno žandarmerijo raje to nadzoroval, kakor pa, da državne in narodne zastave prepoveduje. Irredentarski listi so kričali, da jih mi izzivamo, sedaj se pa vidi, kdo izzivlje, mi ali oni. Prvi boj se je pričel in gotovo se bode še nadaljeval, dokler ne bode „Cikorijsa“ razpuščena. Slavna vlada naj premisli posledice, ki utegnejo nastati vsled prevelike smelosti „Cikorijsa“. Narod naš je razburjen, treba, da ga pomiri vlada in pomirila ga bode le s tem, ako to društvo razpusti, kar tudi mi kot pravi in pošteni Avstrijci zahtevamo, ker to društvo nema ni jednega Avstrijca v svoji sredini, ampak obstaja iz samih Garibaldincev.

Slovenci! bodite vedno trdni na straži, ker Italijani vas hočejo uničiti, in vas zalezujejo. Kri je danes tekla, kri, ki bode marsikoga še razgrela, ker za volitev je narod ves razburjen. Treba dakle, da ga mirnejši elementi pomirijo, da ne bode slabih nasledkov za nas in za poštene Italijane. V nedeljo 10. t. m. gremo pa v Lindar blizu Pazina z veliko množico naroda, mej kojoj bode tudi 36 pevcev društva „Zora“ od sv. Ivana. Na svidanje v Lindaru!

—a.—

Od Krke 5. maja. [Izv. dop.] (Silni kandidat prof. Šuklje.) Torej še g. grof Taaffe pred našim kandidatom nema miru. Kakor poroča g. profesor v „Ljubljanskem Listu“ od 4. t. m. sam, šel je on tudi nadenj s svojimi članki o dolenski železnici, naj mu tudi on potrdi, da so tisti polni prave, neovržne modrosti. To je vendar že vrhunec prenapetosti in ne več daleč od tega, da struna počí.

Ali je g. ministerski prvosednik g. Šukljeju res odgovarjal tako, kakor ta trdi, jaz ne vem in bi celo dvojil, ali se skoraj ne upam, ker drugače leti g. profesor zopet nadenj in zahteva od njega še svojerodni podpis na te pisarije. Take nadlege pa bi jaz priljudnemu in vsaj proti takim nadlegovalcem še preveč prijaznemu g. grofu ne nakopaval rad. Verjamem pa vsaj jaz raji to, kar so od go-

spoda grofa slišali vsi naši poslanci, ko to, kar je slišal — ali tudi ne slišal — g. Šuklje sam.

Ali ta Šukljejeva sitnost in netečnost že za našo stvar ni brez škode in brez nevarnosti. Zakaj okolu ministrov letati ter dopovedovati in razkazovati jim, da le njegove misli so prave, da se dolenska železnica ne more delati na državne stroške, to ni prav nič previdno in nam zna danes ali jutri vprek hoditi. Ravno nasprotno bi morali naši politiki na vso moč in vsi jedini delati na to, da država prevzame stroške in le v skrajni sili bi se smelo privoliti v deželno ali občinsko pripomoč. Saj vendar vsi vemo, da je naša dežela ubožna, v gospodarskem razvitku zaostala; naše občine siromašne ter z davki in prikladami preobložene. Kje smo tedaj v stanu še železnice delati na svoje stroške! To je treba premisliti, predno se kaj obeta. Po teh nesrečnih poskušnjah našega kandidata v politiki bo ga zares treba prositi, naj se on v te reči raji ne utiče, da nam še kaj ne pokvari.

Res pravi križ imamo ž njim. Najpred se je proti sklepu centralnega volilnega odbora posilil v deželni zbor. Mislim, da so se tisti, ki so ga takrat podpirali, že davno pokesali. Potem je hotel po vsej sili postati deželni šolski nadzornik, in samo g. baronu Konradu se je baje zahvaliti, da je spodletelo. A zdaj hoče pa po vsaki ceni v državni zbor. Jeden naših volilcev je ondan prav dobro opomnil: Vprašajmo, pravi, g. Šukljeja, kaj hoče on prav za prav po državnem poslanstvu postati, deželni šolski nadzornik ali ministerski svetovalec, ali ka-li? — za ministerski sedež se menda vsaj zdaj še ne poteguje — pa naj se potem skuša ž njim z dobra pogoditi se. Naj se mu dá, kar hoče in še kake dijete po vrhu, da bomo vsaj jedenkrat že mir imeli pred njim mi in ministri. Drugače se res ne bo mogoče odkrižati nadlegovanja njegovega in tistih, ki nam ga v „Ljubljanskem Listu“ z originalnimi, v Ljubljani ali na Dunaji skovanimi dopisi iz Metlike usiljujejo.

Iz Št. Jarneja na Dolenskem. 3. maja. [Izv. dop.] (Volilni shod). Na denašnji dan bil je sklical dosedanji državni poslanec g. V. Pfeifer volilni shod v gostilno g. Zagorca. O njegovem povoljnem izidu poročalo se je Vam že po brzobjavnem potu. Ali vreden je bil ta shod, da ga še pisмено na kratko obrišem. Sešlo se je bilo veliko občinskih odbornikov z županom g. Bučar-jem na čelu, vsa duhovščina in g. nadučitelj. G. Pfeifer polaga najprvo račun o svojem delovanju, ki se v poglavitnih potezah strinja z „Izjavo“ centralnega volilnega odbora. V posameznostih je pa navajal g. poslanec mnogo točk, ki zadevajo kmeta, zlasti dolenskega.

Na to poprime besedo g. župnik Vovk ter se s toplimi in odločnimi izrazi zahvaljuje g. Pfeiferju ter dostavi prošnjo, da bi tudi v bodoče prevzel kandidturo. Vsi navzočni so temu z veseljem pritrdili, na kar je g. kandidat razvil svoj program. Mej drugimi točkami je navedel tudi nujnost, da se davki primernejše razdelé, da se obroki za uplčanje zemljiškega davka tako uredé, da se še le takrat izterjavajo, kadar kmet kaj pridela. Postava glede odpisov zemljiškega davka naj se primerno prenaredi in ozir jemlje na poškodovanje po mrazu, Naglaševal je tudi, da se zapaščiinske obravnave zopet izroče sodnijam.

Na to so še volilci svoje želje izraževali in se razgovarjali o tem, da so živinozdravniki na sejnih predragi in dr. Zagotovil je tudi g. poslanec, da hoče tudi on kmetijsko šolo v sredini Dolenske imeti, ne pa na Krškem, ter se vsikdar ozirati na opravičene želje volilcev. Tudi je za to, da se strmine na državni cesti od Gradišč do Cikave odstranijo.

Potem vršile so se še v veseli družbi napitnice in volilci jednoglasno zadovoljni bili s to kandidturo ter obljubili, na dan volitve složni biti.

Iz Knežaka 3. maja. [Izviren dopis.] (Konec.) Pa dovolj tega. Oprostite, da sem tako daleč raz pot zašel, po katerem hoditi sem se namenil. Slednjič smo se pa vender, kakor sem že omenil, pomirili, ter sklenili nova pravila c. kr. vladi v potrjenje poslati. To se je tudi zgodilo. Čez 14 dni dobili smo pravila nazaj — potrjena. Na to so se vsi oni gospodje, kateri so obljubili, da pristopijo k društvu, ako se ustanovi, k občenemu zboru povabili. Prišlo jih je okolu 20. Po kratkem nagovoru gosp. Fetticha, v katerem je zbranim namen tega shoda razjasnil, pričela se je volitev stalnega odbora. Voljeni so bili sledeči gg.: Anton Ponikvar, pred-

sednikom; Evgen Vilhar, podpredsednikom; Lud. Fettich-Frankheim, tajnikom; Ivan Strnad, blagajnikom; Anton Zgonc, knjižničarjem; Jurij Česnik in Josip Sterle pa odbornikoma. Na to se je vršila naročitev časnikov. Odbor sklenil je sledeče časnike naročiti: „Slovenski Narod“, „Slovan“, „Mir“, „Kres“, „Zvon“ in „Laibacher Ztg.“ Rekli bodete morebiti gosp. urednik, da je število časnikov pičlo — in govorili bi resnico, ko bi tukajšnji župnik in predsednik društva gosp. Anton Ponikvar ne bil obljubil, da bode prepustil društvu brezplačno svojih 6, pravim šest časnikov, g. Jurij Česnik dva, g. Anton Zgonc in g. Josip Čuček pa vsak po jednega. G. Fettich je pa daroval društvu 12 snopičev „Narodne biblioteke“. Ali bodete še rekli, da je število časnikov pičlo? Mislim, da se malo bralnih društev more ponašati s takim številom časopisov, kakor Knežko bralno društvo. Bog živi blage dobrotnike! Slava jim! Naj so tudi notranjska tla pusta in skalnata, vendar so rodila v srci svojih prebivalcev prelepo cvetico: ljubezen do domovine in naroda svojega.

Ne morem si kaj, da ne bi, predno zaključim omenil sosednjih nam Zagorcev. Akoravno imajo ti že svoje bralno društvo, se jih je vendar več tudi k nam upisalo, tako, da imajo sedaj na dve strani društvenino plačevati. Nasprotno je pa tudi več Knežanov, kateri so bili do sedaj udje Zagorskega bralnega društva, obljubilo, da hočejo tudi zanjprej zvesti ostati. To naj bode migljaj vsem onim, kateri bi lahko, pa še jednega društva podpirati nečejo. — Slava Zagorcem in Knežanom! Podpirajmo drug drugega! Bodimo složni! V slogi je moč. Ako bomo tako nadaljevali, kakor smo pričeli, ako nas bodo tudi drugi Notranjci posnemali, potem bomo tudi mi lahko peli: „Še Notranjska ni propala“, in v to pomoz Bog!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 5. maja.

Volitev župana.

Navzočnih je 29 mestnih odbornikov. Predseduje g. Grasselli, kateri pozdravi novo izvoljene odbornike, mej katerimi je mnogo izvrstnih in spretnih močij.

Podžupan g. Vaso Petričič poroča o določitvi županove upravnine in družih njegovih prejemkov za prihodnjo upravnino dobo in nasvetuje, da se dovoli upravnine 2000 gold., stanarine pa 400 gld., kar mestni zbor soglasno brez razgovora odobri.

G. Grasselli naznanja, da se ima sedaj vršiti volitev župana, pri kateri imajo biti navzočni vsi mestni odborniki. Zapisnikar g. Kališ prebere imena mestnih odbornikov in kakor kaže, so navzočni vsi, razen g. mestnega odbornika Žužka, ki je v službenih poslih na Dolenjskem.

Kot najstarejši član mestnega zbora prevzame stavbeni svetnik Potočnik predsedništvo in zaznamuje kot skrutinatorje za volitev župana odbornike: Klein, Žagar in Ledenik. Mestni odbornik g. Ledenik naznani izid volitve. Oddanih je bilo 29 volilnih listov. Dosedanji župan Grasselli dobil je 28 glasov, Petričič jeden glas. (Živio klici.)

Župan g. Grasselli se zahvaljuje za novi izraz zaupanja, izkazanega mu po mestnem zastopu in izjavi, da volitev, ako bode Nj. Veličastvo presvitli cesar isto potrditi blagovolilo, vsprejme in bode svojo nalogo izvrševal z veseljem na korist občine. (Dobro! Dobro!)

Podžupanom izvoli se gosp. Vaso Petričič, kateri volitev vsprejme.

Izvolijo se v odseke sledeči gg. mestni odborniki:

I. Magistratni odsek: (Načelnik župan.) Dr. Bleiweis vitez Trsteniški Karol; Pakič Mihajl; Petričič Vaso; dr. Tavčar Ivan; Žužek Fran. — II. Personalni in pravni odsek: dr. Dolene Hinko; Murnik Ivan; dr. Papež Fran; Ravnihar Ljudevit, (namestnik); dr. Zarnik Valentin, (načelnik). — III. Finančni odsek: Gogala Ivan; Hribar Ivan; Ledenik Alfred; Petričič Vaso, (načelnik); Ravnihar Fran; dr. Stare Josip; dr. Tavčar Ivan, (namestnik). — IV. Odsek za uboge: (načelnik župan.) Geba Josip; Počivalnik Ivan; Škerbine Jakob; Žagar Karol; Zupan Toma. — V. Šolski odsek: Dr. Dolene Hinko, (namestnik); Gogala Ivan; Ravnihar Ljudevit; Valentinčič Ignacij; dr. Zarnik Valentin; Zupan Toma, (načelnik). — IV. Policijski odsek: dr. Bleiweis vitez Trsteniški Karol, (načelnik); Klein Anton; Ledenik Alfred, (na-

mestnik); Trtnik Fran; Žagar Karol; Ničman Henrik; Valentinčič Ignacij. — VII. Stavbeni odsek: Kolman Fran; Murnik Ivan, (namestnik); Noli Srečko; Pakič Mihajl; Potočnik Fran; Velkoverh Ivan; Žužek Ivan, (načelnik). — VIII. Odsek za olupšavo mesta: Hribar Ivan, (načelnik); Kollman Fran; dr. Papež Fran, (namestnik); Ravnihar Fran; dr. Stare Josip; Tomek Josip; Valentinčič Ignacij; Velkoverh Ivan. — IX. Vodovodni odsek: Hribar Ivan; Petričič Vaso; Potočnik Fran; Tomek Josip; Žužek Fran. — X. Klavnično ravnateljstvo: dr. Bleiweis vitez Trsteniški Karol; Ničman Henrik; Pakič Mihajl. — XI. Užitninski odsek: Hribar Ivan; Klein Anton; Ledenik Alfred. Po izvršenih volitvah se seja sklene.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včeraj zaplenilo je naš list c. kr. državno pravdnštvo. Povod zaplenbi bil je dopis „Iz Knežaka“, katerega drugi del priobčujemo danes. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Shod zaupnih mož,) kateri bodo določili, kdo naj bi se pri javnem volilnem shodu priporočal volilcem za kandidata v državni zbor za mesto Ljubljansko, je danes zvečer ob 7. uri v čitalnični dvorani.

— (Osobna vest.) Finančni minister imenoval je finančnega tajnika Martina Golf-a, finančnim svetnikom pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu.

— (Iz Bolca) se nam piše v 5. dan t. m.: Prišedši s Koroškega čez Predel, namenjen dalje v Gorico, ogledal si je danes nadvojvoda Viljem nove naše utrdbe. Povsod vihrale ponosno avstrijske zastave. Vreme prav slabo.

— (S Krškega) se nam piše v 5. dan t. m.: Šolski sluga meščanske šole zopet v potu svojega obraza od hiše do hiše leta in ponuja „Šukljejevo filoksero“, samo pri poštenomislečih si ne upa potrkati na vrata. Naj bi se vendar to ustavilo, kajti šola ne bodi zavod za agitacijo za kandidacijo, ki se vsemu mestu studi, ampak šola bodi ohranjena vzvišenemu svojemu namenu. Učitelju samemu bi pa vsekako kazalo, da ni v diametralnem nasprotju s prebivalstvom, mej katerim mu je živeti.

— (Enketa) sestavljena iz zastopnikov c. kr. deželne vlade, deželnega odbora in c. kr. kmetijske družbe kranjske bavila se je predvčeraj in včeraj z vprašanjem, ali bi se deželnemu zboru kranjskemu predložila postava o komasaciji zemljišč in o razdelitvi pašnikov. Pri razpravi je tudi c. kr. dvorni svetnik Rinaldini od poljedelskega ministerstva. Predsednika c. kr. kmetijske družbe kranjske barona Wurzbach-a zastopa pri enketi podpredsednik gosp. Seunig, ker se je predsednik baron Wurzbach v zadnjem trenutku udeležbi pri obravnavah teh za napredek kmetijstva naše dežele toli eminentno važnih vprašanj odpovedal. Pač čudom se povprašujejo kmetovalci naše dežele in udje c. kr. kmetijske družbe kranjske, kako da nema gospod predsednik baron Wurzbach nikdar časa ali volje zastopati interese kmetijstva pri važnih zadevah in da ga mora pri občnem zboru kmetijske družbe, kakor tudi pri tej važni enketi zmirom zastopati podpredsednik g. graščak Seunig. Če nema g. baron Wurzbach volje, ali pa moči ne izvrševati svoj posel kot predsednik c. kr. kmetijske družbe, naj se pa kar brzo odpove. Saj mu menda podpis slovenski narodnosti toli sovražnega volilnega oklica nemških volilcev kranjskega veleposestva ni vzel še zadnjih moči!

— (Barona Schwegeln) odslovili so nemškutarji kranjski. Volilni oklic nemško-kranjskih veleposestnikov za prihodnje volitve v državni zbor mej podpisi nema več barona Schwegeln. Na njega mesto ustopil je c. kr. kranjske kmetijske družbe predsednik baron Karol Wurzbach, poznati Velikogerman, ki je za Hohenwartove vlade bil deželni predsednik na Kranjskem.

— (Prvi Sokolski izlet), če bode ugodno vreme, bode v nedeljo 10. t. m. zjutraj ob 1/2 6. uri iz Ljubljane z godbo in zastavo po Gradišči na Tržaško cesto, preko Viča na Dobrovo, kjer bo imel Sokol svojo mašo. Po maši pojde Sokol v Švico na zajutrek, od ondot pa v Kozarje h g. Hribarju, kjer bo skupno kosilo in pa veselica pod milim nebom. Okolica je lepa, oddaljenost pa kakor nalašč, da se bode tega izleta razun „Sokola“ samega udeležilo tudi mnogo razumništv slovenskega, „Sokolu“ naklonjenega. Ker bo imel

„Sokol“ godce soboj, gosp. Hribar ima pa jako okusno in dobro vino, nadejati se je prav zabavnega dne.

— (Umrli) je 3. t. m. na Lozicah v Vipavski dolini v 47. letu svoje dobe g. Kristijan Žvanut, brat prerano umrlega Matije Žvanuta. Kakor vsa rodbina, bil je tudi pokojnik izvrsten rodoljub in je dosti pripomogel k vzbujanju narodne zavesti na Notranjskem. Že dolgo časa hirajoč, mu je bila najslajša olahčitev čitanje slovanskih knjig. Lahka mu zemljica!

— („Dolenjske Novice“) prinesle so v svoji 9. številki naslednjo vsebino: Dolenjska vina. (Piše Anton Ogulin.) — Metodova slavnost — slovanska slavnost. — Dolenjska, probujaj se! — Kaj je novega. — Dopisi. — Domače vesti. — Razne vesti.

— (Pogreb) umorjenih Koširjevih otrok bil je včeraj popoldne, udeležba občinstva pa ogromna, da se ne spominjamo pogreba, pri katerem bi bilo toliko ljudstva. Posebno ženski spol bil je mnogobrojno zastopan in videlo se je jako mnogo solznih obrazov.

— (Iz Celja. Slovenske stranke in nemško uradovanje.) Prijatelj izmej kmetov nam piše: Dva soseda sta se pogodila, da ima eden od njiju pravico, iz zemlje drugega „nakop“ za svoj vinograd jemati. Vsak Slovenec vé, kaj je nakop pri vinogradih. Gospodje pri dotični sodnji pa tega neso vedeli, in ker se tem gospodom v prid nemški uraduje, zapisali so pri sodnji v svoji nemščini, da ima posestnik vinograda pravico „listje“ za svoj vinograd s sosedove zemlje jemati. — Tu ga imate! Kaj je nakop, kaj pa listje? Tudi ta dogodek kaže, kako škodljivo je za Slovence nemško uradovanje. In vendar vse naše zastopnike, ki nam slovensko pišejo, križem gledajo.

— (Politično društvo Edinost.) Podpisani odbor vabi vse ude in druge rodoljube, v prvej vrsti pa istrske Slovence na javni občni zbor, kateri bode v nedeljo dne 10. t. m. v Lindaru poleg Pazina. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Dnevni red: 1. Razgovor in predlogi o prihodnjih državno-zborskih volitvah. 2. Predlogi glede zboljšanja razmer v Istri. 3. Posamezni predlogi. Poznana je vsem slovanskim rodoljubom važnost narodnega delovanja v Istri, poznana je tudi borba tamošnjih Slovanov za svoj obstanek. Prav zaradi tega je treba, da se udeleže omenjenega javnega zbora rodoljubi ne le iz Istre, temveč tudi iz vseh drugih slovanskih krajev, da ondotni narod navdušimo za vstrajno delovanje. Kdor le more, naj pride 10. t. m. v Lindar. Oddaljeni se lahko vozijo po istrske železnici skoz Divačo do Pazina; od Pazina je Lindar še ne pol ure oddaljen. Iz Trsta odlazi vlak ob 7. uri zjutraj; v Divači je zveza in ob 11. uri dop. pride vlak v Pazin.

Odbor pol. društva Edinost.

— (Na slovenskem oddelku) deželne kmetijske šole v Gorici bodo poluletne preskušnje v ponedeljek v 11. dan t. m. od 9.—11. ure zjutraj. Vodstvo vabi k tem preskušnjam vse prijatelje kmetijskega napredka.

— (Leskovo pismo namesto notar-skega.) Pod tem naslovom čitamo v „Kresu“: „Lepi J. Babnikov spis: „Sledovi slovenskega prava“ daje povod priobčiti to-le priprosto, pa značaj ljudstva in navado osvetljuječo zastavljajno pogodbo, katero sta naredila dva kmeta na Kamnem pri Tolminu. Posestnik L., tako je nekdo pripovedoval, potreboval je že pred dvema sto leti sto in petdeset goldinarjev. Zastavi torej svojo njivo za omenjeni denar posestniku C. K notarju ne gresta in tudi sama ne znata pisati. Urežeta pa kratko leskovo šibico, naredita vā-njo tri zareze, precepita jo po strženu in nato vzameta ter skrbno shranita vsak svojo polovico. Vpričo mož reče C., da kedar mu prinese L. ali kateri njegovih naslednikov to šibico in 150 gld., dá mu nazaj njivo. Zadeva o tem leskovem instrumentu (pismu) ostala je dotičnim sosedom živo v spominu, in glej še le čez dve sto let, to je v naših dnevih, došla je njiva nazaj v roke dedičem posestnika L. brez prepira in tožbe.“

— (Na včerajšnji letni živinski so-menj) prignalo se je 994 glav živine in sicer: 480 konj, 278 volov, 212 krav in 24 telet. Tudi ta pot prouzročilo je deževno vreme tako slab obisk somnja. Kupecev bilo je veliko, posebno Lahov in Korošcev, ki so pridno kupovali konje. Od več strani izrekla se je želja, da bi magistrat ne dovolil postavljati voz na konjsko sejmišče, ker potre-

bujejo veliko prostora ter ovirajo promet, kajti nekaterniki prihajajo kar s „parizarjem“ na sejmišče; za vozove določil naj bi se posebej prostor. K vsemu temu treba je pa, da se število redarjev pomnoži, saj je očevidno, da s 3 stražniki se nikakor ne more vzdrževati red na vsem sejmišču.

— (Vreme) postalo je izredno hladno, ker je po gorah zapadel nov sneg. Včeraj bilo je precej viharo in pogostem dež. Vsa vremenska znamenja so po tem, da se bližajo prenevarni trije „aci“: Pankracij, Servacij in Bonifacij.

— (Za Narodni dom, v Rudolfovem,) oziroma notranjo opravo čitalniških dvoran, darovali so tekom meseca aprila: gg. Rajko Knific trg. pomočnik v Ljubljani in g. Fr. Knific trgovec v Planini, vsak po 3 gld. V pušici pri g. Brunerjevi nabralo se je 18 gld. — Vsim darovateljem izreka srčno zahvalo in se priporoča za nadalje odbor.

— (Nov poštni urad) otvoril se bode v Šmarjeti na Dolenjskem, ki bode imel vsakdanjo zvezo s Šent Jarnejem. Za sedaj je razpisano mesto poštnega odpravnika z letno plačo 150 gld., 40 gld. uradnega pavšala in 110 gld. za oskrbovanje poštne zveze mej Šent Jarnejem. Prošnje v treh tednih na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

— (Mrtvega so našli) v soboto onega kramarja, o katerem se nam je nedavno poročalo, da je pal v Krko. Po glavi je bil neki pobit. Ne ve se, ali se je sam pobil, ali ga je pa kaka zločinska roka. Denarja so še sedaj našli pri njem baje nekaj čez sto goldinarjev. Ko so iskali njegovo truplo, ga neso mogli dobiti, sedaj ga je pa voda sama vrgla na suho.

— (V mestnej klavnici) zaklalo se je meseca aprila: 266 goved, 210 prašičev, 620 telet, 84 kozlov in 620 kozličev.

— (Celjska posojilnica) imela je v prvem letošnjem četrtletju 203.256 gld. prometa. Hranilnih ulog vsprejela je 55.118 gld., izplačala 41.788 gld., posodila pa 31.150 gld.

— (V poštne hranilnice) uplačalo se je meseca aprila 20.483.207 gld. 76 kr., izplačalo pa 19.468.168 gld. 56 kr. Štajerska, Koroška, Kranjska so pri tem udeležene s 13.227 ulogami, na katere se je uplačalo 1.461.763 gld. 28 kr., dočim se je v teh kronovinah nazaj plačalo samo 452.951 gold. 85 kr. Poštne hranilnice imajo že 21.453.689 gld. 1 kr. uloženega kapitala. Nemško-slovenskih knjižic je 8643 v prometu. Vspeh poštne hranilnice je v primeri s kratko dobo poslovanja jako lep, njih upliv na ljudsko štedljivost pa blagodejen.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) G. Benedikt Hrtiš postal je gvardijan samostana Ptujkega. — Premeščeni so gg. kaplani: J. Žnidarič h Kapeli pri Radgoni, Ivan Bohonec k sv. Lenartu v Slovenskih gorah in Fr. Rojko v Cirkovce.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 5. maja. Pri volilnih shodih in razgovorih z župani, duhovščino, učitelstvom v Novomeškem okraji Pfeifer jedno-glasno vsprejet. Spletke oporekanja ovržene. Glavni volilni shod 14. maja v Gotni vasi.

London 5. maja. Dolenja zbornica obravnavala je poročilo o kreditu 11 milijonov. Vsi predlogi: da se zmanjša kredit, da se odloži debata in odloži zborovanje zavrgli so se. Kredit vsprejel se je s 120 proti 20 glasom. Vlada udala se je opoziciji v tem, da bode v četrtek razprava o tem vprašanju. Mej debato izjavil je Gladstone, da se gotovo od vlade ne bode zahtevalo, da bi za Afganistan reklamovala eventualno siloma naprej pomaknjeno mejo, katere emir ne želi.

Peterburg 5. maja. Polkovnik Zakrevski od štaba Komarovljevega dospe danes s poročili o dogodku ob reki Kušk.

Razne vesti.

* (Ubežni odvetnik.) Odvetnik Aleksander Arky je te dni izginil iz Šopronja na Ogerskem ter jo potegnil v Neufchâtel v Švico, od koder je pisal nekaj pisem svojim prijateljem rekoč, da so ga žalostne usode udarci prisilili ostaviti mesto. Veliko osleparjenih in oškodovanih oseb se je že objavilo pri državnem pravdnstvu, katero se je takoj obrnilo do raznih tujih oblastev s prošnjo, naj ubeglega odvetnika primejo in zapro.

* (Čez Dnjepr) otvoril se je nedavno most Jekaterinoslavske železniške proge. Ta most je izmej najdaljših v Evropi.

* (Na razstavi v Londonu) pogorela je preteklo soboto japonska vas, obstoječa iz več ulic, v katerih je bil tempelj, gledališče, hiše in prodajalnice z raznim blagom napolnjene. Japonci, ki so bili v tem oddelku, so srečno ubežali. Škode je 35.000 funtov šterlingov.

* (V Kitaji in Ananu) bilo je koncem 1884. l. vsega vkupe 810.000 katolikov. Po poročilu, ki je je objavila „Congregatio de propaganda fide“, pristopilo je lansko leto 16.500 odraslih in 130.000 otrok h katoliški cerkvi.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerjskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (11—3)

Spretna ranoceljska operacija.

Ameriški poslanik na Dunaji, gospod Kasson, je pred kratkim sporočil svoji vladi zanimivo poročilo o čudovitej ranoceljski operaciji, katero je nedavno poprej izvršil gospod profesor Billroth na Dunaji; to je bila neka čudovita sekcija želodca, pri kateri se je skoraj tretjina želodca odstraniti morala, in kar je še čudnejše, bolnik je zopet okreval, — slučaj, ki se še do sedaj ni nikdar pripetil. Bolezen, katera je zahtevala to operacijo, bil je rak v želodci, in spremljajo jo sledeči simptomi:

Jedi nič več ne diše; v želodci se čuti nek čuden, nepopisljiv in jako mučen čut, kateri je podoban neke nedoločne otrplosti; na zobeh se nabira, zlasti zjutraj, masten slez, ki zapuša jako neprijeten okus; uživanje jedij ne odpravi te čudne otrplosti, temveč jo še le povekša; oči upadejo in porumené; roke in noge postanejo mrzle in mastne, — kakor bi jih pokrival mrzel pot. Bolnik čuti zasplost in spanje ga ne okrepa; čez čas postane nervozen, razdražljiv in nevoljen; njegove misli nadlegujejo slabe slutnje; kadar ustane, se mu vrti po glavi in šumi mu po ušesih in mora se česa prijeti, da ne pade; čreva se mu zapirajo, koža je pogostem suha in vroča, kri se strdi in zaostaja, tedaj ne kroži več redno. Pozaje bolnik izmetava hrano, katero poruži, in čuti pri tem kisel ali pa tudi sladak okus; po gostem mu srce hudo tolče in misli, da boleha na srce; naposled pa ne ostane nobena hrana v njem, ker se čeva popolnem ali pa vsaj deloma zamaše. (146—3)

Kakor je tudi vznemirjajoča ta bolezen vendar se onim ni treba bati, ki boleha na omenjenih simptomih, kajti v devetstoindvetindevetdesetih slučajih izmed tisoč ne boleha za rakom v želodci ampak za dyspepsijo, katera bolezen se pa lahko ozdravi. Najboljše in najgotovnejše sredstvo proti tej bolezni je „Shäker-ekstrakt“, rastlinski preparat, ki se dobiva v vseh lekarnah. Ta ekstrakt zgrabi bolezen pri korenini in jo radikalno odpravi.

Osobe, kojim se zapira, trebajo „Seigel-ovih omehčalnih pil“ (Abführ-Pillen) v zvezi s „Shäker-ekstraktom“. Seigel-ove omehčalne pile ozdravijo zaprtje, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in zlatenico. To so najvplivnejše, najpripravnejše in najdovršenejše pile, katere so se že kedaj napravile. Kdor jih je kedaj poskusil, bode jih gotovo dalje rabil. Vplivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici „Shäker-ekstraktu“ gld. 1.25, 1 škatljici „Seigel-ovim omehčalnim pilam“ 50 kr. Lastnik „Shäker-ekstrakta“ A. J. WHITE, Limited, 21 Farringdon Road, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavec: **JANEZ HARNA,**

lekar „Pri zlatem levu“, Kremsier, Moravsko. Dobi se v sledečih lekarnah: **Ljubljana:** J. pl. Trnkoczy. Idrija: Wario. Metlika: F. Wach. Radovljica: A. Roblek. Novomesto: D. Rizzoli. Kamnik: Močnik. Vipava: Kordas. Celovec: P. Birnbacher, J. Nussbaumer. Beljak: Dr. Kumpf. Breze: Aichinger. Hermagor: J. Weth. Trbiž: J. Siegel. Wolfsberg: J. Huth. Gradec: F. Ks. Gschillay „pri sv. Ani“. Maribor: W. König, J. Noss. Celje: Kupferschmitt, Marek. Bruck na M.: Langer. Gleichenberg: Dr. Fürst. Konjice: Pospisil. Kindberg: Pezledrer. Leibnitz: Russeim. Ljubno: J. Pferschy. Ptuj: Behrbalk, Eliasch. Rottenmann: F. Illingov naslednik. Stainz: V. Timouschek. Weitz: C. Mally. Trst: J. Dr. Faraboschi „al Camello“. Gorica: D. Christofolletti. Novigrad: Gionović. Sušak pri Reki: Wertheimstein. Spljet: Tocigl. Zader: N. Androvič in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Za nesrečno mater

umorjenih Koširjevih otrok poslala sta nam gg.: Dr. Gregorič 1 gld. Ig. Valentinčič 1 „ vkupe 2 gld.

katera smo po namenu izročili.

Uredništvo „Slov. Naroda“.

Zahvala.

Slavni odbor „Narodne šole“ v Ljubljani je za mali znesek poslal mnogo šolskega blaga tukajšnji revni mladini. V imenu revnih šolarjev izreka najtoplejšo zahvalo

Vodstvo jednorazredne ljudske šole v Križi pri Tržiti, dne 5. maja 1885.

Josip Ažman, vodja.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

2. eks. držb. pos. Matije Permoserja iz Podhoma 15. maja v Radovljici.

Umrli so v Ljubljani:

29. aprila: Josipina Rus, hči izdelovalca dežnikov, 14 mes., Hrenove ulice št. 8, za gripo. — Janez Pogačar, posestnik, 32 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

30. aprila: Marija Mrak, delavka, 74 let, Kravja dolina št. 11, za spridenjem trebušnih delov.

1. maja: Antonija Ovejač, delavčeva hči, 2½ mes., Karlovska cesta št. 22, za vodenico.

2. maja: Janez Gärtner, kondukterjev sin, 7 let, Barvarska steza št. 6, za davico. — Marija Moller, strojevodjeva žena, 46 let, Travniške ulice št. 5, za jetiko.

3. maja: Andrej Kump, umirovljeni poštni kondukter, 73 let, Hrenove ulice št. 6, za otrpnenjem pluč.

4. maja: Gizela Šwingshakel, hišnega posestnika hči, 7 mes., Kolodvorske ulice št. 30, za razširjenjem pluč.

V deželnej bojnici:

1. maja: Luka Hartman, poštni sluga, 43 let, za jetiko. — Neža Trampus, delavka, 55 let, za srčno hibo. — Leopold Geiger, delavčev sin, 3½ mes., za sušico.

2. maja: Ignacij Peče, delavec, 35 let, za jetiko. — Ana Kete, ključavničarjeva žena, 53 let, za sušico.

3. maja: Fran Košir, 8½ leta, in Franja Košir, 5½ leta, otroka bivšega cestnega pisarja, oba za prizadeto rano po strelu.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 83	Špeh povojen, kgr. . .	— 66
Rež, „ „	5 36	Surovo maslo, „ „ . .	— 84
Jecmen, „ „	5 36	Jajce, jedno	— 2
Oves, „ „	3 57	Mleko, liter	— 8
Ajda, „ „	4 71	Goveje meso, kgr. . .	— 64
Proso, „ „	5 85	Telečje „ „	— 58
Koruza, „ „	5 85	Svinjsko „ „	— 6
Krompir, „ „	3 21	Kostrunovo „ „ . . .	— 38
Leča, „ „	8 —	Pišanec „ „	— 48
Grah, „ „	8 —	Golob „ „	— 18
Fižol, „ „	8 50	Seno, 160 kilo . . .	1 78
Maslo, kgr.	— 94	Slama, „ „	1 69
Mast, „ „	— 82	Drva trda, 4 □ metr. .	7 20
Špeh frišen, „ „ . . .	— 54	„ mehka, „ „ . . .	5 —

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. maja	7. zjutraj	727.60 mm.	10.6° C	sl. svz.	obl.	2.70 mm.
	2. pop.	726.90 mm.	16.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	726.69 mm.	11.2° C	brezv.	d. jas.	dežja.
5. maja	7. zjutraj	724.50 mm.	11.4° C	sl. szh.	obl.	5.00 mm.
	2. pop.	721.92 mm.	15.2° C	m. jz.	obl.	
	9. zvečer	723.92 mm.	8.6° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 12.7° in 11.7°, za 0.9° in 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 6. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 80	kr.
Srebrna renta	82 „ 15	„
Zlata renta	107 „ 20	„
5% marcna renta	98 „ 05	„
Akcije narodne banke	851 „ —	„
Kreditne akcije	287 „ 70	„
London	124 „ 55	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 83	„
C. kr. cekini	5 „ 84	„
Nemške marke	60 „ 85	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 75	„
Ogrska zlata renta 4%	95 „ 95	„
„ papirna renta 5%	90 „ 95	„
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg srečke 5%	100 gld. 114	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	125 „ —	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 „ 50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50	„
Kreditne srečke	100 gld. 174	„
Rudolfove srečke	10 „ 17	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 100	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	213 „ 25	„

Krčma na prodaj

v prijetnem, dobro obljudenem kraju na okrajni cesti **Celje-Št. Jurij**, le pet minut od železniške fabrike in postaje v **Štoreh**: poslopije je vse v dobrem stanu, obstoji iz 2 sob za goste, 2 sob za stanovanje, kuhinje, kleti, kegljsča, potem je kravji hlev in svinjak; zemljišča je 2½ orala zraven. Proda se zaradi rodbinskih razmer takoj prav za ugodno ceno. Več pove posestnica gostilne **Apol. Pleše, pošta Štore, Štajersko.** (226—3)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, odhod okolu 5. dne maja 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v Trstu.

Slamniki za dáme in dekleta

še prazni, dobé se prav po ceni
na Bregu št. 2, „zum goldenen Schiff“, I. nad-
stropje, sobna št. I. (256—3)

Mlin

s štirimi tečaji pri veliki cesti, pripraven tudi za kako to
varno, odda se za več let v najem. Pri mlinu je hiša za
stanovanje in jedna njiva. — Več pove lastnik **Janez**
Škrjanc, po domače **Rezore**, v **St. Lenartu**, v občini
Dobrunja pri Ljubljani. (267—2)

BLAŽ ŠKOFOČA,

gostilničar v Trboljah,

prodaja na debelo in drobno **najboljše dolenjsko vino**,
neponarejeno, prav takšno, kakor ga je kmet pridelal. —
Zraven tega pa popravlja on, kot mehanik, umetni ključar,
urar in klepar, vse v njegovo stroko spadajoče stvari. Po-
prave se izvrše solidno in izvrstno. Zato se vsem priporoča
in prosi za obilne naročbe. (269)

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla **druga knjiga** teh glasbo-
tvorov s **sluko skladateljstvo**. Zadržaj knjige
je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati
vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje.
Cena knjigi je **1 gld. 60 kr.**, zares **izredno**
nizka. (194—9)

Knjiga se dobiva **izključivo pri samem**
skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

Umetne (138—16)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem **amerikanskem načinu**
brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in
vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,
poleg **Hradeckega mostu**, I. nadstropje.

V 1. dan maja
otvorilo se je 30° R. gorko

mineralno kopališče v Toplicah na Dolenjskem.

V kopalnici samej je **32 sob** po **70 kr.** do
1 gld. na dan; jedna kopel velja **15 in 6 kr.**;
kopel z električnim tokom **30 kr.** Table d'
Hote **60 kr.** za osebo.

Za posebno mnogobrojni obisk prosi udano

Avgust Kulovic,

(257—3) kopališčni zdravnik in najemnik.

Pristava

zapušče a pa z dobro zemljo išče se v najem. — Po-
nudbe na: **Viljem Friedrich, Döberney, Neu-**
stadt pri Arnau na Českem. (246—4)

Št. 6772.

Razglas.

V ponedeljek dné 11. maja t. l. do-
poludne ob 10. uri se bo pri tukajšnjem magistratu

mestna kopelj v Koleziji

za leto 1885. po očitnej dražbi oddala v najem.

To se razglaš v splošno vednost z dostavkom,
da se do dneva ustne dražbe prejemajo tudi pis-
mene ponudbe in da se dražbeni pogoji v uradnih
urah izvedo pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 21. dan aprila 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, me-
dicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge
zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno
domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim
in trebušnim boleznim. Pomagajo takej proti migreni, krču
v želodec, omedlevici, glavobolu, trebušobolu, zasliženju,
želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom
itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in
povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepri-
čajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**,
na **Prešernovem trgu**. (716—35)

CIRKUS AMATO.

Udano podpisana usojata si naznanjati
čast. p. n. občinstvu in slav. vojaštvu, da je
družba včeraj došla semkaj in da bode

prva predstava danes zvečer.

Velespoštovanjem

Ferdo in Rudolf Amato,

(268)

vodji.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Deželna

Rogaška slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	60 "
c) Fiziko in kemijo	60 "
d) Prirodopis	56 "
e) Zemljepis	26 "
f) Geometrijo	24 "
g) Malo fiziko	23 "
h) Domovinoslovje	20 "
i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	6 "
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	30 "
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in

risanke, potem:

mal slovenski zemljevid kranjske dežele	cena 1 kr.
z deli sosednih kronovin	
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-	
Ogerske	1 "
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva	5 "

Razglas.

Ker se je po Dolenjskem, posebno okrog Št.
Jarneja konjska reja jako povzdignila, tako, da se
v tej okolici dobijo jako lepi in plemeniti konji, je
podpisano županstvo sklenilo, da se imajo o navad-
nih štirih letnih semnjih, to je v **četrtrek po**
svečnici, v ponedeljek pred sv. Rešnjim
telesom, 24. dan avgusta n v ponedeljek
po dnevu vernih duš napraviti

semnji za konje.

S tem naznanilom torej se vabijo dolenjski
konjerejci in kupci, da bi se semnje v Št. Jerneji
prav obilo udeleževali.

Županstvo v Št. Jarneji,

dné 1. maja 1885.

(263—2)

Josip Bučar.

Velika partija 1 (788—92)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 g.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Naznanilo preselitve in otvorenja.

Prizadevajoč se opravičiti zaupanje, katero mi že več let skazujejo moji p. n. gostje in kupovalci in zadostiti
potrebi po večjem prostoru, preselil bodem svojo

SLADČIČARIJO

v na novo pozidano hišo na Kongresnem trgu.
Otvorenje je bilo v 3. dan maja 1885.

Nobenega truda in nobenih stroškov se nesem ustrašil, da naredim svojo sladčičarijo za veličasten etablisement,
in prizadeval se bodem, kakor do sedaj, s pazno postrežbo in izvrstnim blagom svoje goste in kupovalce zadovoljiti.
Posebno opozarjam na moje **gorke pijače**, kakor: **kavo**, **čokolado**, **čaj**, **punš i. t. d.**, in
imel bodem vedno, kakor do sedaj, najfinejši **sladoled** v bogatej izberi, kakor tudi priljubljeno **ledeno kavo**,
ledeno čokolado in **punš à la glace**.

Za večjo zabavo p. n. gostov bode naročenih tudi več ilustrovanih listov in dnevnikov.

Za mnogobrojni obisk prosi z velespoštovanjem

RUDOLF KIRBISCH,

sladčičar na Kongresnem trgu.

(254—4)